

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	50 Lei
Pe jumătate de an	25 "
Pe un pătrar de an	12 1/2 "
Un număr	1 Leu.
Pentru străinătate pe un an	80 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 60 Lei, până la 200 de cuvinte 90 Lei, de aci în sus 120 Lei.

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 2514 B. ex. 1923.

Prea Onoraților Domni Protopresbiteri! Onorată Preoțime parohială!

La 16/29 Iunie 1923 se împlinesc 50 ani dela moartea marelui nostru Arhiepiscop și Mitropolit Andreiu Baron de Șaguna. Biserica noastră pururea recunoscătoare pentru facerile de bine ce le-a primit, se pregătește să serbeze din acest prilej cu demnitate amintirea nemuritoare a marelui ei Păstor Andreiu.

La festivitățile comemorative ce le va aranja Biserica noastră la mormântul din Rășinari, precum și la centrul Mitropoliei noastre din Sibiu, Majestatea Sa Gloriosul nostru Rege Ferdinand I. a binevoit a lua hotărârea de a participa împreună cu Majestatea Sa Regina Maria, cu Altețele lor Regale Principele Moștenitor Carol și Principesa Moștenitoare Elena și alți membri ai Augustei noastre Danastii.

Aceste festivități comemorative vor avea loc în ziua sfinților Apostoli Petru și Pavel, adică la 29 Iunie (12 Iulie) 1923, în prezența Prea Sfinților Episcopi și Arhieriei ortodocși din cuprinsul țării, precum și în prezența înalților demnitari civili și militari ai Statului.

În urmare este de dorit, ca Prea Onorații Domni Protopresbiteri și Onorata Preoțime parohială să ia parte la festivitățile din Sibiu și din Rășinari, luând cu dâșii eventual și credincioși frunțași, unde se va putea face fără mari greutate.

Programul festivităților este publicat în Nrul 26 al „Foi Diecezane”.

Cei-ce doresc a participa la aceste evlavioase și înălțătoare serbări aniversare, să se anunțe Consistorului arhidiecezan din Sibiu.

Într'una dispunem, ca în ziua sf. Apostoli Petru și Pavel, să se slujească în toate parohiile din eparhie parastas solemn pentru odihna sufletului fericitului în Domnul Arhiepiscop și Mitropolit Andrei, cu care ocaziune preoții să cuvinteze despre vieța și faptele Marelui Ierarh și despre neperitoarele lui merite pentru Biserică și neamul nostru. Întrucât vacanța de vară permite, să se aranjeze prin parohii și festivități școlare, prin colaborarea preoților și a învățătorilor, arătând tinerimii străduințele Marelui Mitropolit pentru înființarea de școli populare confesionale, cari au contribuit în măsură atât de mare la salvarea limbei noastre, la întemeierea culturii religioase morale și naționale și la luminarea întregului nostru popor.

În parohiile din cari preoții vor lipsi de acasă în ziua sfinților Apostoli, din cauza participării lor la festivitățile din Sibiu și Rășinari, parastasul și prăznuirea memoriei Mitropolitului Andrei se vor ține în Duminica următoare, ca astfel să nu rămână nici un suflet credincios bisericii noastre fără a se împărtăși de învierea religioasă și națională ce se va revărsa din această serbare bisericească.

La parastas, precum și la festivitățile școlare să se invite și toate autoritățile locale.

Tot odată Onorata Preoțime va îndemna pe credincioșii cu dare de mână, ca să contribuie la sporirea fondului pentru ridicarea unui monument al Mitropolitului Andreiu. Sumele încasate, dimpreună cu conspectul donatorilor se vor înainta Cassei diecezane prin oficiile protopresbiterale concernente.

Din prilejul acestor festivități semicentenary, Consistorul arhidiecezan va publica „Memoriile” rămase în manuscris de Mitropolitul Șaguna. Acest op de mare importanță se va trimite în mai multe exemplare fiecărui

oficiu protopresbiteral, pentru a le distribui cu prețul de 25 Lei exemplarul, pe seama preoților, bibliotecilor parohiale și credincioșilor, cari ar voi să-l aibă.

Despre felul cum a decurs serbarea comemorativă în fiecare comună bisericească, Onoratele oficii parohiale vor face raport Consistorului diecezan.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 19 Iunie 1923.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Nr. 2508 B. ex. 1923.

Notă oficială

Se aduce la cunoștință celor interesați, că examenul de cvalificațiune preotească se fixează pe Marți în 1/14 August 1923.

Deci, cei care doresc să se supună la acest termin examenului de cvalificațiune preotească, se provoacă, ca până la 15/28 Iulie a. c. să-și înainteze Consistorului nostru petițiunile timbrate în regulă și ajustate cu următoarele documente:

1. Estras de botez,
2. Testimoniile anterioare studiilor teologice,
3. Absolutorul teologic,
4. Atestat despre ocupațiunea în timpul dela terminarea studiilor teologice,
5. Taxa examenului de cvalificație.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 15 Iunie st. v. 1923.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Nr. 2554 E. ex 1923.

Notă oficială.

La Consistorul nostru diecezan sunt de îndeplinit următoarele posturi: *cassier, arhivar, contabil ajutător, oficial la exactorat, protocolist*. Retribuțiunile împreunate cu aceste posturi se vor plăti din ajutorul de stat și în măsura în care se ordonânțază de către Ministerul Cultelor și Artelor.

Reflectanții la aceste posturi să-și înainteze cererile lor, ajustate cu eventualele documente de cvalificație și recomandatoare, Consistorului diecezan, până la 15. Iulie a. c. st. v.

Caransebeș, la 20. Iunie 1923. st. v.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Izvoare ale fericirii noastre.

De preotul Sinesiu Bistreanu.

În sf. evanghelie dela sărbătoarea „Adormirei Născătoarei de Dumnezeu“ se face amintire despre cele două surori Marta și Maria, și se arată, că cea dintâi era ocupată cu servirea lui Isus, iar cea de a doua stătea la picioarele lui Isus, ascultând în rugăciune cuvintele lui.

Această sf. evanghelie este de mare însemnătate, căci dintr'ansa aflăm noi mijloacele, precum și izvoarele pentru a ne câștiga fericirea noastră temporală și eternă.

Adevăratul înțeles al evangheliei cuprinde pentru noi învățătura de a lucra și a ne ruga.

Fiecare să ne silim a imita, a urmări pre Marta, lucrând cu toată stăruința spre a câștiga cele de lipsă pentru susținerea vieții, și apoi să facem ca Maria, care cu frică și cucernicie sta lângă picioarele lui Hristos.

Dacă urmăm astfel, să fim siguri, că am aflat izvoarele fericirii, adecă îndestulare aici și bine dincolo, în ceriu.

Mergeam odată spre satul învecinat, și mergând agale pe o poteacă de țarină, nimeresc într'o livadă o femeie bătrână, lucrând stăruitor la strânsul fânului, dimpreună c'un copilăș și o fetiță. Dându-i bineța, o întreb: „C'um o mai duce cu lumea?“ ea îmi răspunde: „Suntem săraci și hotărâți a lucra și a ne ruga, căci numai așa aflăm izvoarele fericirii!“ Și era mult adevăr în spusa bătrânei, pentru că dânsa urmăria foarte potrivit înțelesul evangheliei cu Marta și Maria.

Noi încă să rugăm pre Dumnezeu, ca să reverse peste noi mila sa cea nemărginită, ca să ne învrednicim prin lucru cinstit și prin sinceră rugăciune să aflăm izvoarele fericirii noastre. Dar' ca să ne succedă, este de lipsă să avem conștiința curată, că de ajunge cineva în împotrivire cu conștiința, nu-i ajunge nici o altă învățătură sau dogmă de credință.

Pe unul fiește carele dintre noi ne-a înzestrat Dumnezeu cu însușirea de a putea: lucra și a ne ruga; iar în acestea două sustă întreaga știință, precum și marea măiestrie de a deveni drepti și buni și onești.

De voim ca să trăim bine și să murim ca oameni onesti și în mila lui Dumnezeu, să ne obicinuiam a lucra și a ne ruga.

Doresc însă să fiu înțeles. Rugăciunea și lucrarea să meargă mână 'n mână, ca doi prieteni buni, căci ar fi proastă treabă, ca cineva să stea ziua întreagă în biserică și să-și neglige casa și moșia și ca copiii să-i umble

desculți și murdari și ca omul să nu aile un prânz cuvințios pe masa sa. Și iarăși nu se potrivește, ca lăcomia să ne îndemne la muncă continuă dând uitării rugăciunea.

Rugăciunea și munca! E ceva adânc înțeles în aceste două noțiuni. Să ne aducem aminte, că în noaptea sfântă a Nașterii Mântuitorului pastorii sunt primii, cărora li s-a vestit pacea și că s'a născut Mântuitorul. Și sermanii, erau simpli păstori, cari erau ocupați ziua și noaptea păstorind oile; — o ocupație destul de anevoioasă pentru susținerea vieții lor și a familiilor lor.

Calca cătră ceriuri se netezește numai prin rugăciune și lucru, și una fără cealaltă n'ar avea înțeles. Rugându-ne cu umilință, vom cunoaște tot mai mult nimicinia noastră. Prin rugăciune vom înțelege tot mai mult mernia noastră și ne vom înălța tot mai mult la demnitatea de conducători și stăpâni ai făpturilor din lume, care demnitate iarăși promovează fericirea noastră atât în această lume, cât și în cea viitoare și vecinică. Să ne dăm seama, că numai rugându-ne dovedim fanatism și poate că și lenevire; și iarăși a lucra din greu, numai cu scopul de a ne câștiga averi, ne duce pe povârnișul osânditor a lăcomiei.

Să ne rugăm Domnului, să ne scutească inima și mintea de grișile prisositoare ale acestei lumi și să ne întărească, spre a nu ne lăsa cucerii de patimi dejositoare; — să ne întărească, ca să nu ne lăsăm robi poftelor trupești, ci să ne putem păzi corpul curat, căci știut este, că numai într'un corp curat și neprihănit vom da și de un suflet sănătos.

Să ne rugăm adesea, să ne dea îndemn la cumpăt și cruțare și ca să fim cinstiți în afacerile noastre cu alți oameni.

Iar ca mijloc și leac potrivit de a ne scăpa de greșeli și sărăcie și umilire este: să lucrăm, căci lucrând ne câștigăm necesarul pentru trai și ne oțelim puterile trupești. Lucrând devenim neatârători de alții, lucrând avem îndestulare în casele noastre; iar unde-i îndestularea acolo e și pacea și Dumnezeu.

Dacă lucrăm, nu avem prilej de lenevire și gânduri dejositoare și devenim oameni înțregi, cinstiți și binevăzuți.

Tot omul care voește să trăiească amăsurat chemării sale pe acest pământ și dorește o viață cu dar dumnezeesc: să se roage și să lucreze!

Var, 5.18 Decembrie 1922.

Din însemnările unui ariciu știutor de carte.

— In munții Parângului. —

Poveste: de prof. BOBESCU SURA.

Întâmplările ce urmează s'au petrecut de mult, tare de mult, pe un munte înalt, — atât de înalt, încât dacă te-ai fi uitat din vale, ți-s'ar fi părut, că vârful lui străpung cerul. Pe o grămadă de pietre sfărâmate de trăznete și de cutremure se odihnea o pasere, a cărei înfașurare aducea mult cu aceea a vulturului din zilele noastre. Era obosită și flămândă. Venise de departe, din spre apus și se oprise pe muntele despre care povestim, în nădejdea, că va putea să-și potolească ușor foamea și oboseala. Dar se înșelase.

— Ce munte blăstămat, zise ea cu disperare. Nici o victăce, nici o gănganie și nici măcar un firicel de iarbă. Dar nu-i numai atât: dela un rând de vreme soarele asta par'că te frige la inimă. In iad și tot cred, că ar fi mai bine!

— Dacă ai ști prin câte am trecut și câte necazuri mai îndur până și astăzi, ți-ar fi milă de mine și n'ai vorbi astfel, îi răspunse muntele.

— Ai suferit mult bătrânule? îl întrebă paserea înduioșată.

— Nespus de mult, draga mea; eu am apucat timpuri, când nimeni n'avea curajul să-se abată pe la mine, pentru că aici i-ar fi rămas oasele. Timpul, marele doftor al firei, le netezește însă și le vindecă pe toate: în fața lui nici durerea, dar nici fericirea nu sunt vecinice. Și ca să nu supăr pe Dumnezeu, pot să-ți mărturisesc, că dela un rând de vreme mă simt ceva mai bine, mai ales de când mă mai mângăie vântul și furtuna, — cu toate, că și ele îmi pricinuesc destule necazuri: Vântul îmi macină și îmi fărâmițește creștele și piscurile cele mai frumoase, iar în timpul furtunilor pare că-i un făcut, ca trăznetele să-mi dărapene și să mi prăbușească la vale tocmai stâncele cele mai mărețe. Ți-e mai mare jalea, zău așa. Dar ca poți face? Am ajuns și eu la vorba românului: E rău cu rău, dar e și mai rău fără de dânsul. Altă dată, ca ori-ce muritor, trăgeam și eu nădejde de mai bine, — dar an cu an, zi cu zi, și ceas cu ceas începe să mi-se spulbere până și cel din urmă scrum al visurilor mele din tinerețe. O adiere de vânt blândă și răcoroasă sosește din vale și prinde să mângăie fruntea aspră și încrețită a bătrânului; văzând însă, că-i amărit, începe să glumească cu dânsul. Așa face totdeauna, când vrea să alunge necazul prietenilor.

— Bre! Bre! Bre! ia ascultați la moșneagul nostru! Eu pun rămășag, că iar a început să se tânguiască și să se plângă ca babele. Ah bătrânii, bătrânii! Stau toată ziua și pentru că n'au nimic de făcut, se lasă pradă gândurilor. Zău moșule! păcat, că na-i învățat meșteșugul tutunului; ți-ai mai face și tu de lucru.

— Caută-ți de drum, măi băiete! Eu mă mir de cum îndrezești tu, ca să te amesteci așa, nepoftit de nimeni, în vorba oamenilor, îi răspunse muntele.

Un altul s'ar fi simțit infruntat, vântul însă, fiind copil cuminte, nu se supără, ci aleargă printre stânci, făcu niște sărituri sburdalnice peste prăpăstii, se cobori în adâncul văilor, apoi se întoarse iar la locul de unde plecase.

— Moșule, zise el cu blândețe, de data asta am să-ți spun o veste tare plăcută: Ți-am adus oaspeți și nădăjduesc, că de azi înainte n'o să mai ai motiv, ca să te mai plângi, că trăești singur; o să mai ai și tu, cu cine să-ți mai petreci vremea. Dar, ia bine seama, moșule dregă, să nu-i plictisești cu tânguirile tale. Ei nu sunt, de altfel, decât niște copii și tu știi tare bine' că celor micuți le plac povestile. Oare, mai ții în minte povestea cu baba și cu moșneagul? și zicând acestea vântul n'așteaptă nici un răspuns, ci să grăbi să zboare mai departe.

— Fericită ești copilărie, gândi muntele. Tu nu înțelegi nici necazurile, nici suferința și nici amărăciunea. Fericită vârstă!

Îl cuprinse disperarea. Privi cerul, apoi rosti ca pentru sine: oare cu ce ți-am greșit eu, Doamne? M'ai creat mare, dar din ceas în ceas îmi dau seama, că mă stăpânește slăbiciunea; m'ai făcut stăpân peste ținuturi, cărora abia le văd marginea, dar ținuturile sunt pustii, iar pe mine mă îngrozește singurătatea; mi-ai pus în sân comori nesfârșite, dar nu mi-ai dat în schimb nici cea mai mică fărâma din mulțumirea sufletească a celui din urmă dintre oameni. Păinte, sufletul meu are nevoie de mângăere, dar în starea, în care mă găsesc în minutul acesta, cine poate să mă mângăie? cine poate să-mă înțeleagă și cine să mă ajute?

— Noi! răspunseră mii de glasuri, din toate părțile.

— Cine sunteți voi? întrebă muntele foarte nedumerit, de oare ce numai la răspuns nu s'așteptase.

— Noi suntem spori mușchiului de stâncă, răspunseră câteva voci din apropiere și numai ce am sosit pe aripile vântului.

— Spori? Eu n'am mai auzit până astăzi vorba asta, așa că nici nu știu ce înseamnă.

— Cum, moșule, să poate să nu știi Dumneata nici atât lucru? Să poate să nu știi Dumneata, că spori sunt un fel de semințe cu ajutorul cărora se înmulțesc plantele cari nu fac nici flori și nici fructe? Să poate să nu știi, că asemenea plante sunt foarte răspândite pe pământ și că printre ele se numără mușchii, ciupercile și ferigele?

(Urmează)

Dela Congresul pan-ortodox din Constantinopol.

De profesor Dragomir Demetrescu, marele nomofilax al Bisericii ortodoxe și delegat al Bisericii noastre la congresul pan-ortodox din Constantinopol, a publicat în „Viitorul” două articole, în care se ocupă mai pe larg cu desbaterile congresului privitoare la recăsătorirea preoților și diaconilor văduvi, precum și cu celelalte chestiuni privitoare la bunul mers și uniformitatea de acțiune în Bisericile ortodoxe.

Potrivit promisiunii de a ținea în curent pe cetitorii noștri cu desbaterile și hotărârile congresului, ne vedem îndemnați a reproduce părțile mai însemnate din aceste articole în următoarele:

Recăsătorirea preoților văduvi.

Congresul intrunit sub președenția Patriarhului Ecumenic Meletie IV., în ședințele din 23, 25, 30 Mai și 5 Iunie a examinat chestiunea: dacă actuala premergere, care există între misterele nunței și al preoției, este mutabilă sau neschimbabilă.

Amândouă aceste mistere, examinate atât din punctul de vedere dogmatic, cât și al misterului în sine, ca taine ale sfintei noastre credințe nu, se exclud unul pe altul.

Având în vedere, că hotărârea luată odinioară în interesul Bisericii, și practica ce se păstrează până astăzi cu privire la preoție este accesibilă de modificare, care astăzi se impune de același interes al Bisericii pastorale și păstorite, modificare care se înțelege din locuri ale sfintei scripturi și este primită și de spiritul care domnia în Biserica primelor veacuri (vezi canonul 10 al sinodului din Angora), hotărâște cu unanimitate și cu majoritate:

1. Congresul admite, că nu există rațiune și motiv dogmatic de prioritate sau precedere între misterul nunței și al preoției, și în consecință socotește în principiu permisă căsătoria preoților și a diaconilor după hirotomie. Se exceptă aceia, cari au intrat de bună voie în cinul monahal.

2. Sinoadele diferitelor Biserici sunt în drept, ca după propunerea făcută de Episcopul respectiv, să permită preoților și diaconilor contractarea căsătoriei.

3. Măsura aceasta se socotește canonică valabilă până la convocarea sinodului tuturor Bisericilor ortodoxe, singurul în drept a investi această hotărâre cu autoritate universală.

Congresul a examinat apoi chestiunea care se prezintă sub o formă îngrijitoare și cu caracter urgent în unele Biserici ortodoxe, anume căsătoria a doua oară a preoților și a diaconilor rămași văduvi prin moartea soțiilor lor.

Având în vedere, că hotărârea de odinioară a Bisericii noastre și dispozițiunile canonice cu privire la această chestiune nu au autoritatea sacră a indisolubili-

tăței, așa în cât să nu poată fi atinse, și deci ca atari sunt accesibile de modificări, cari s'ar impune de necesitățile urgente ivite în diferitele Biserici autocefale, necesități și măsuri, cari trebuiesc luate în interesul întregii Biserici ortodoxe, atât a păstorilor cât și a păstoriiților, hotărăște în unanimitate.

1. Socotește ca permisă a doua căsătorie a preoților și diaconilor, rămași văduvi în urma morții soțiilor lor, de oarece aceasta nu contravine spiritului general al învățaturii evanghelice, ci din potrivă previne necinstirea, care s'ar aduce stărei sacerdotale.

2. Sinoadele diferitelor Biserici ortodoxe sunt în drept, ca, după propunerea Episcopului respectiv, să permită preoților și diaconilor văduvi prin moartea soțiilor lor, cari au case, contractarea căsătoriei a doua.

3. Măsura aceasta se socotește canonică valabilă până la convocarea unui sinod al tuturor Bisericilor ortodoxe, singurul în drept a investi această hotărâre cu autoritate universală.

Uniformitate de acțiune în Biserica ortodoxă.

Discutând și deliberând în ședințele sale dela 30 Mai, 1 și 5 Iunie asupra chestiunilor cari se prezintă cu caracter și formă deosebită în diferitele Biserici ortodoxe autocefale, și având în vedere starea de lucruri și apreciind necesitățile și împrejurările, în interesul general al Bisericii pastorale și păstorite, și pentru a se păstra o unitate și uniformitate în toate, a hotărât în unanimitate:

1. Care trebuie să fie vârsta diaconilor, a preoților și a episcopilor pentru hirotonie.

2. Că cei ce intră în cler trebuie să fie sănătoși trupește și sufletește.

3. Care trebuie să fie ținuta și portul clericilor în societate.

4. Cum trebuie a fi socotit cinul monahicesc.

5. Cari sunt pedicile canonice la contractarea nunței.

6. Cum trebuie a se socoti divorțul din punctul de vedere bisericesc.

7. Cum trebuie a se prăznuți sărbătorile cari cad în cursul săptămânei, și

8. Dispozițiunile canonice ale Bisericii cu privire la posturi.

Aniversarea de 1600 a Sinodului I ecumenic și viitor sinod al Bis. ortodoxe.

În ședința sa dela 1 Iunie 1923, congresul a hotărât în unanimitate:

1. Primește cu bucurie propunerea transmisă de I. P. S. Sa Mitropolitul Transilvaniei Nicolae Bălan pentru sărbătorirea a 1600 ani, în anul 1925, dela primul Sinod ecumenic ținut la Nicea.

2. Roagă Patriarhatul Ecumenic să ia inițiativa, ca acest eveniment să se sărbătorească după cuviință de întreaga Biserică ortodoxă și nu numai pe alocurea, ci prin convocarea unui Sinod pan-ortodox, în scopul de a rezolvi toate chestiunile cari se agită astăzi în diferitele Biserici ortodoxe.

3. Exprimă dorința, ca la această sărbătorire să fie invitate toate Bisericile, cari primesc simbolul credinței făcut la Nicea.

Hotărâri cu privire la soarta patriarhului Tihon și a Bisericii ruse.

Congresul și-a încheiat lucrările sale cu următoarea hotărâre:

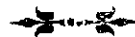
Congresul pan-ortodox, ținând ședință sub președinția Sanctității Sale Patriarhului Ecumenic Meletie al IV, și luând cunoștința, că în Moscova a avut loc o adunare de clerici și laici, care între alte hotărâri anticanonice, a hotărât și caterisirea prea fericitului patriarh al Moscovei și a toată Rusia Tihon, care se afla în închisoare, hotărăște în unanimitate următoarele:

1. Exprimă durerea sa pentru actul acesta săvârșit contra primului ierarh al sfintei Bisericii rusești, carele suferă martiriul, și în acelaș timp cordială simpatie către acela care suferă astfel de torturi.

2. Înaltă rugăciuni către Cei Prea Înalt, ca să întărească până la ultima sa suflare pe cel ce duce lupta cea sfântă pentru apărarea credinței.

3. Face apel către toată lumea creștină pentru eliberarea lui și a ierarhilor și clericilor, cari se află cu el în închisoare și torturi.

4. Roagă Patriarhatul Ecumenic, ca să se consfătuască cu celelalte Biserici ortodoxe asupra stărei bisericesti din Rusia, așa în cât se dea o îndrumare sigură conștiinței religioase a piosului popor rus atât de turburat și atât de groaznic încercat și periclitat în credința sa.

Ș T I R I

Programul sărbătorilor semicentenare dela moartea marelui Arhiepiscop și Mitropolit *Andrei Șaguna*.

Miercuri, în 28 Iunie v. (11 Iulie n.) 1923. Intimpinarea la gară a P. P. Sf. Sf. Ierarhi. La ora 9 seara societățile de lectură ale tinerimei dela Seminarul teologic arhidiecezan „Andreian” și dela Școala normală „Andrei Șaguna” din Sibiu, vor aranja o ședință festivă, în sala cea mare a prefecturii județene.

Joi, în 29 Iunie v. (12 Iulie n.) 1923 — sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel.

La ora 8 a. m. primirea MM. LL. Regele și Regina la gară.

Pelerinaj la Rășinari. La ora 8 $\frac{1}{2}$ se va începe sfânta Liturghie, celebrată de toți P. P. Sf. Sf. L. L. ierarhi, în biserica cea mare din Rășinari. La ora 11 primirea MM. LL. în Rășinari. Parastas pentru fericitul în Domnul Arhiepiscop și Mitropolit Andrei Șaguna, la Mausoleul de lângă biserica cea mare din Rășinari. Cuvântări.

Întoarcerea la Sibiu. La ora 6 p. m. festival cu cântări corale bisericesti și discurs festiv, în biserica catedrală din Sibiu. La ora 8 $\frac{1}{2}$ banchet pentru invitați în onoarea MM. LL. în sala *Urania*. Ceice doresc a participa la aceste sărbări, sunt rugați să se anunțe Consistorului arhidiecezan din Sibiu, cel mai târziu până în 8 Iulie nou a. c.

Centenarul Institutului teologic din Arad. La 11/24 Iunie a. c. s'a sărbătorit în mod solemn centenarul Seminarului ortodox din Arad. Din prilejul acesta a avut loc o frumoasă sărbătoare la Seminar, la care sărbătoare au luat parte tot ceea ce are Aradul mai select. Directorul Dr. Teodor Botiș a rostit discursul festiv, relevând importanța culturală și națională, pe care a avut-o acest institut timp de un veac.

La sărbătoare au luat parte și delegatul Ministerului cultelor și cel al Ministerului instr. publice.

După masă a avut loc o frumoasă sărbătoare școlară.

Dorim Institutului teologic din Arad încă multe secole de muncă și glorie în ogrorul credinței noastre strămoșești, pentru preamărirea lui Dumnezeu și a neamului fericire!

„**Drum nou**“ este titlul gazetei, care a început să apară în Bocșa-montană sub îngrijirea și redactarea p. p. protopop Mihail Gașpar.

Noul confrate promite a se „ocupa cu toate chestiile, cari interesează neamul nostru, în mod obiectiv, controlând și criticând ori-ce acțiune numai din punct de vedere al intereselor lui“.

Dorim noului confrate spor la muncă în brazda sănătoasă a vieții noastre românești!

O sinceră mărturisire. Într'unul din numerile noastre trecute am publicat știrea, că p. p. Dr. Ștefan Pop, fost paroh și protopop gr.-cat. în comuna Izvin, a trecut la ortodoxie.

În Dumineca „Tuturor sfinților“ din acest an și-a celebrat Sf. Sa prima sa liturgie la altarul ortodox. A pontificat p. p. protopop și asesor-referent consistorial Dr. Gh. Ciuhandu, cu delegat episcopesc, asistat și de preotul locului.

Cu această ocaziune p. p. Dr. Șt. Pop a rostit o cuvântare prea frumoasă, în care arată neodihna și sbuciumul sufletesc, prin care a trecut și care s'a curmat prin întoarcerea sa la ortodoxie.

Este o mărturisire sinceră și foarte prețioasă pentru noi și tot odată un document al vremii. Publicăm deci, în rezumat, partea aceasta a cuvântării Sf. Sale în cele ce urmează:

P. p. Pop. și-a început cuvântarea cu un text din fericitul Augustin: „Neodihnită este inima mea, Doană până se odihnește întru Tine“. Și așa, mai mult rapid de cât cu îngrijire retorică, face o asemănare între sbuciumul sufletesc al fer. Augustin până să se încreștineze și între neodihna sa sufletească, ce s'a curmat prin întoarcerea la ortodoxie, la o vârstă, când omul e plecat binișor spre mormânt.

Neodihna ce mă muncea, spune p. p. Pop, era, să desleg întrebarea: dintre atâtea biserici, cari își zic, că

sunt ale Domnului Christos, care este cea adevărată, în care se păstrează cu scumpătate legea Domnului, cea mântuitoare de suflete? Și spre a-mi deslega nedumerirea, eu însuși mi-am revizuit cunoștințele de carte bisericească, câștigate în teologia latină din Budapesta. Și, în măsură în care m'am convins, că în biserică latină și unită adevărul lui Christos este tunchiat și schimonosit prin adăogături omenești, neodihna sufletului meu creștea, muncindu-mă mereu și tot mai îngrozitor.

Atunci am început mai din adins să cercetez trecutul Bisericii și Neamului românesc prin alți ochelari decât cei dela Budapesta. Am citit mult din trecutul Bisericii ortodoxe românești și am scris aceea ce și cât am putut ca preot de sate. Și, în măsura în care mă adânceam în cunoașterea suferințelor neamului nostru pentru legea sa românească, mi-se întărea zilnic și tot mai mult și aceea convingere, că numai ortodoxia sau dreapta credință a Răsăritului, care a dat atâta tărie poporului nostru în trecutul lui furtunos, este adevărata noastră lege, mântuitoare de suflete și de neam.

De mulți ani port în suflet neodihna aceasta. Dar ea nu m'a muncit așa de cumplit, ca tocmai în timpul din urmă, când am văzut împlinindu-se cuvântul profetic al sf. Pavel (I. Cor. III. 17.) „De va strica cineva casa lui Dumnezeu, strica-l va pe acela Dumnezeu; căci casa lui Dumnezeu sfântă este.“ Aceasta sf. casă a noastră este Biserica ort. română, asupra căreia mai ales dincoaci de Carpați s'au năpustit veacuri de-arândul toate furiile iadului și totuși nu au putut-o răpune. Nu, ci din contra, ea a ținut sufletul în popor până la vremea învingerii de acum și în loc de a o sfărâma pe ea, s'au risipit și se vor mai risipi toți dușmanii, cari se isbesc sau se vor mai isbi de ea.

Așa mi-am făcut socoteală cu sufletul meu, la vârsta mea, când sunt ca și cu un picior în groapă și nu mă muncește alt gând, decât să alin vechea neodihnă a sufletului meu de preot creștin și de român.

Fuziunea între partidul național și între cel țărănesc, nu s'a put face, căci țărăniștii nu voiesc să abandoneze lupta de clasă.

Înscrierea la Universitatea din Cluj, conform dispozițiilor noului regulament, se va face numai în urma trecerii unui examen de admitere instituit pe lângă fiecare facultate.

Examenul este oral și constă din materiile respective predate în ultimi ani de liceu. Acest examen va avea loc între 1—15 Octomvre. Absolvenții de liceu se înscriu în mod provizor și numai după trecerea cu succes a examenului de admitere vor fi înscriși în mod definitiv.

În primul loc se înscriu românii, iar supuși străini sau cei fără nici o protecție se vor înscrie numai în limita locurilor disponibile.

Nu se admite nici o înscriere fără prezențarea tuturor actelor în original.

Punerea în valoare a bogățiilor noastre economice. Dl. Vintilă Bețianu, ministrul de finanțe, se găsește acum în străinătate. Călătoria dsale are un îndoit scop: să trateze mai întâi chestiunea despăgubirilor de război cu cererile competente din Paris și Londra și al doilea punerea în valoare a bogățiilor noastre economice.

Pământul românesc are o cantitate considerabilă de produse, de care Europa are importante nevoi și pe care noi nu le putem utiliza din cauza lipsei de unelte necesare. Această punere în valoare a bogățiilor noastre consistă în primul rând în îmbunătățirea înzestrării economice.

Alianța mondială pentru apropierea și înfrățirea popoarelor prin biserică va ține o conferință la Novisad (Iugoslavia) în zilele de 4—6 Iulie a. c. st. n., la care vor participa delegați din România, Iugoslavia, Bulgaria și Ungaria, cu reprezentanți ai minorităților.

Delegatul României la această conferință este dl Dr. Dragomir Demetrescu, profesor la facultatea de teologie, care a și plecat la Novisad.

Parastas. I. P. S. Sa Mitropolitul primat Miron a slujit în 21 I. c. la biserica Amzei din București un parastas întru pomenirea mult regretatului Take Ionescu, dela a cărui moarte s'a împlinit un an.

Mâne-zi s'a slujit parastas la mormântul lui din Sinaia, unde s'au rostit mai multe discursuri. Din partea partidului național a vorbit dl. Valeriu Braniște.

În ambele locuri a fost lume multă la parastas, atât din capitală, cât și din provincă.

Ziua bună se cunoaște de dimineață. Subsemnatul am pierdut o tabacheră de argint masiv. Am anunțat prin baterie de tobă această pierdere, promițând tot odată aducătorului o recompensă de Lei 200.

Mult m-am bucurat, când am văzut, că în tineretul nostru școlar este multă nădejde; adevărat nădejdea zilelor de mâine.

Tinerul Nicolae Vânătu, student în teologic, găsind obiectul perdut, s'a prezentat la mine, predându-mi-l cu multă modestie.

Deci zic: ziua bună se cunoaște de dimineață și fericită va fi parohia, care va avea parte de asemenea preoți.

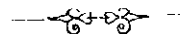
Aduc pe această cale tinărului student și viitor preot sincerile mele mulțumiri. — Iar tineretului nostru școlar să-i servească această pildă de stimulent și îndemn la cinste.

Gheorghe Baba, pictor.

O groaznică ciocnire de tren s'a întâmplat Luni în stațiunea Vintilieanca de lângă Buzău. Trenul de persoane, care a intrat în gară cu o viteză de 50 km pe oră, din vina și neglijența personalului de serviciu s'a ciocnit cu un tren de marfă, care staționa în gară. Sunt 67 morți și preste 100 răniți. Principalul vinovat este acarul de serviciu, care a dat trenului drumul pe o linie greșită.

În ultimul timp accidentele, deraierile și ciocnirile de tren s'au înmulțit îngrozitor în țară. Să sperăm, ca catastrofa de acum, ca și care de mult nu s'a mai văzut, va îndemna guvernul, ca să ia cele mai severe măsuri pentru refacerea morală a personalului de C. F. R., ca să revie veche disciplină și simțul datoriei și al serviciului conștiincios, căci este vorba de vieța a sute și sute de cetățeni călători.

Bibliografie.

A apărut:

„*Renașterea*“, revistă de cultură religioasă, apare lunar sub patronajul P. S. Episcop Vartolomeiu. Anul II, nr. 6 (Iunie 1923). Craiova. Abonamentul anual 60 lei.

„*Luminătorul*“, revista eparhiei Chișinăului și Hotinului. Anul LVI, Nr. 12-13 (15 Iunie 1 Iulie 1923). Chișinău. Abonament?

„*Cosinzeana*“. Anul VII, nr. 12 (25 Iunie 1923). Cluj. Prețul: 5 Lei.

Poșta Redacțiunii.

Ghiță în Comana. — Cu plăcere luăm act de promisiune. — Acum se face corectura pentru încă o coală. — Încunoștiințea-ne dacă este poștă în Comana.

P. B. paroh în Ș. Insemnătatea și rolul istoric al bisericii strămoșești a fost tratat de atâția bărbați de valoare, încât prin publicarea discursului trimis am plictisi numai pe cetitori. Mai bine ne trimiteai o mică dare de seamă despre decurgerea acestei festivități.

Cu plăcere te primim între colaboratori, dacă ai voi să te ocupi cu chestii actuale pentru vieța bisericească.

Nr. 53/1922

CONCURSE.

Pentru întregirea *parohiei* de cl. II. din *Bocșaromână*, protobresbiteratul Bocșa-montană, rămasă vacantă prin decedarea parohului Ioan Guțiu, se escrie concurs cu termen de recurgere de 30 zile socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente sunt:

1. Sesiunea parohială
2. Birul și stola uzuată
3. Casa parohială de sub Nr. 31.

Doritorii de a ocupa această parohie sunt avizați, că, recursurile lor, instruite conform statutului organic și regulamentului pentru parohii — adresate comitetului parohial — să le subștearnă oficiului protopresbiterial din Bocșa-montană, până la termenul indicat, precum și a se prezenta în s. biserică în vre-o Duminică sau sârbătoare, însă nu în ziua de alegere, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie.

Dat din ședința comitetului parohial or. rom. din Bocșa-română, ținută la 2/15 Februarie 1922.

Iuliu Crina m. p.
președinte.

Miron Popoviciu m. p.
notar.

De acord cu mine.

1—3

Mihail Gașpar m. p.
protopresbiter.

Nr. 22/1923

Pentru ocuparea postului de paroh la *parohia vacantă* din *Bărbosu* se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Sesiunea parohială
2. Două estravilane în comună
2. Stola și birul uzitat.

În lipsă de casă parohială, alegândul paroh va avea singur să se îngrijească de locuință.

3. Toate dările de pământ pentru stat alegândul paroh are singur să le supoarte.

Doritorii de a ocupa acest post sunt rugați a-și subșterne recursurile lor, conform regulamentului pentru parohii, adresate comitetului par. din *Bărbosu*, Prea On. Oficiu protopresbiterial din Bocșa-montană. Recurenții sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfta biserică din *Bărbosu*, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar numai cu încuviințarea P. On. Domn protopop, și nici decum în ziua alegerii.

Barbosu, la 8 Ianuarie 1923.

Ioan Cală m. p.
pres. com par.

Alecsa Iancu m. p.
notar com. par.

De acord cu mine:

1—3

Mihail Gașpar m. p.
protopresbiter.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan din 14 Aprilie 1923 Nr. 1130 B., se escrie din nou concurs pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia primă de cl. II-a din *Banloc*, devenită vacantă prin abdicarea parohului Filip Pop, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 26 jug. 120 stj. □ de pământ, după care alegândul paroh va avea se poarte toate dările.

2. Stola și birul uzitat.

În lipsa de casă parohială, alegândul paroh va avea singur să se îngrijească de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post să-și subștearnă recursurile lor, conform regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial din *Banloc*, Prea On. Oficiu protopresbiterial din *Ciacova*.

Recurenții sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sf. biserică din *Banloc*, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar numai cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual și nici decum în ziua alegerii.

Întrucât nu se vor ivi recurenți cvalificați pentru parohii de cl. II., se vor admite și recurenți cvalificați pentru parohii de cl. III.

Banloc, din ședința comitetului parohial ținută la 10/23 Mai 1923.

Elisei Mureșian m. p.
președinte.

Gheoghe Chin m. p.
notar ad hoc.

În conșlegere cu mine.

1—3

Augustin Ghilezan m. p.
protopresbiter.

Nr. 132. exec. 1923.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al judecătoriei de ocol din *Caransebeș*, în senzul §-lui 102 art. de lege LX din 1881: resp. în senzul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908 prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei de ocol din *Caransebeș* de sub Nr. 826/1923 efectuându-se execuțiunea, la 3 Aprilie 1923 în favorul execvantei „*Sebeșana*“ Cassă de păstrare, reprez. prin avocatul Dr. Nicolae Ionescu, contra execvantei pentru suma de 10.000 Lei și acces. mișcătoarele cuprinse și supracuprinse, cari s'au prețuit în 10.500 Lei și anume: mobile de casă se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 872/1923 G. a Judecătoriei de ocol *Caransebeș* pentru incasarea pretenziunii de 10.000 Lei capital, după aceasta 8% din 30 Martie 1923 interese și spesele de 1274 Lei 60 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 28-lea Iulie 1923 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș** la locuința execvantei și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus în senzul art. de lege LX. din 1881: §-ul 107, 108 se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare. Întrucât mișcătoarele licitande sau cuprins și supracuprins din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației în senzul §-lui 129 a legei LX. din 1881: se va efectui și în favorul lor.

Caransebeș, la 2 Iulie 1923.

Mihail Guran
executor jud. reg.